

Jag vill att du ska veta...

Att kameran har inga ögon, inga känslor. Men det har jag!
Om jag inte närmar mig människorna jag skall fotografera
med hela mitt hjärta och hela mitt känsloliv,
så blir det inget fotografi utan bara ett sätt att registrera!

Jag har använt kameran som redskap
för att berätta om de mest utsatta människorna i världen.
Jag har gjort detta i övertygelsen om att man med ord och bild
kan skapa en större förståelse för människor som har det svårt i livet.
Och genom att berätta om orättvisorna i världen kan man
förhoppningsvis skapa en förändring, så att världen kan bli
en bättre plats att leva i också för de mest utsatta människorna.
Men också så att det goda i människan till slut skall segra!

Jag föddes i Malmö för femtionio år sedan.
Efter att i mitten på sextiotalet ha studerat fotografi
hos professor Christer Strömholm i Stockholm,
arbetade jag som pressfotograf på olika tidningar i Malmö.
Jag var 23 år när jag år 1970 kom till Aftonbladet i Stockholm
som deras första kvinnliga pressfotograf, och arbetade där i 15 år.
Jag har sedan dess arbetat med mina egna projekt.

Min första utställning, "Se Kvinnan", visades år 1983
på Moderna Museet i Stockholm. År 1995 öppnades
"Världens Kvinnor" på Arbetets Museum i Norrköping.
Sedan 1997 har utställningen "Världens Kvinnor" sedan
visats runt om i världen i samarbete med Svenska Institutet.

"Kära Barn", som visades i Stockholm år 1998,
visar på den stora positiva förändring vi har upplevt i Sverige
när det gäller Pappa- och Mansrollen. I samarbete med
Svenska Institutet har "Kära Barn" visats i fyrtio städer
runt om i världen, i t.ex Bratislava, Bryssel, Rom, Paris, Ankara,
Wien, Singapore, Istanbul, Shanghai, Köpenhamn, Tallin, Berlin,
Sarajevo, Skopje, Budapest och Moskva.

Där "Världens Kvinnor" och "Kära Barn" visats
har Svenska Institutet arrangerat seminarier med utställningarna
som inspirationskällor till samtal om t.ex. Barns rättigheter,
Jämställdhet och Människohandel.

Jag har gjort två egna dokumentärfilmer:

"Vittnena", som handlar om minderåriga flickor
som utnyttjas sexuellt i prostitutionen i Chile.

"Var finns min mamma och pappa?" handlar om små barn i ett
av Europas fattigaste länder, Moldavien, som blivit övergivna av sina föräldrar.
Papporna är försvunna för alltid. Mammorna har blivit lurade till
andra länder med löften om arbete som hembiträden eller servitriser,
men har i stället fastnat i klorna på vidriga människohandlare,
människohandlare som tar deras pass och säljer dem
till sexklubbar för att utnyttjas i prostitutionen.

Som filmare har jag också arbetat med det turkiska
filmbolaget Ajans 21 i filmen "Dialogues in the dark",
som handlar om kvinnor som mördas i hederns namn i Turkiet!
Filmen kommer att visas runt om i Europa under 2006.

Efter att ha arbetat och rest i åttiotalet länder,
och skildrat framför allt barns utsatthet och kvinnors hårda slit,
vet jag att det finns möjligheter för alla människor
att få ett bättre liv! Mannens roll måste förändras!
Att alla män i hela världen tar avstånd från machokulturen, våld och krig!
Att män inser att de behövs som goda förebilder för alla barn.
Och att de, när de får egna barn, inser att pappor
kan vara lika goda "mammor" som mamman!

Den finaste gatubild jag kan se när jag kommer hem till Stockholm
efter mina resor är alla dessa män som kör barnvagnar istället för stora bilar!
Det vimlar av dem: pappor, mor- och farfäder, bonuspappor
som lämnar och hämtar på dagis! Denna positiva förändring
har nu blivit en turistattraktion och en inte så liten exportvara!
Jag har döpt dem till den "Svenska Kvinnorörelsens Söner",
och jag är säker på att de har kommit för att stanna!

Jag vill att du ska veta, att ett av de viktigaste budskapen
i mina filmer, böcker och utställningar är att du aldrig skall glömma
att du själv har varit ett litet barn! Jag är säker på att om vi hela tiden
har kvar känslan av hur det var att vara barn och helt utlämnad till vuxna
så behandlar vi förhoppningsvis barnen med samma respekt
som det förväntas att vi behandlar vuxna människor med!

Stockholm i maj 2006

Med vänliga hälsningar
Ulla Lemberg

Foto: Conny Ekström

Stort tack till Seija Virkkunen och Anders Johansson från Indigo för kopiering

